

Lisää Gal. 4:stä?
<http://www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Gal/04EK.htm>

Arvoisa Sisärengaslainen,

Galatalaiskirjeen luvussa 4 Paavali perustelee sitä, miksei lakia ja evankeliumia saa sekoittaa keskenään.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Tarkoitin tätä: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei mitenkään eroa orjasta vaikka onkin kaiken omistaja. Hän on huoltajien ja holhoojien alainen isänsä asettamaan määräaikaan asti. Samoin on meidän laitamme. Niin kauan kuin olimme alaikäisiä, olimme maailman alkuvoimien orjia. (Gal. 4:1-3)

Paavali palaa vielä opetukseen laista alaikäisten valvojana. Jumalan lailla oli oma tärkeä merkityksensä Jumalan

pelastussuunnitelmassa, mutta vain niin kauan, kuin me olimme alaikäisiä.

Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan. Ja koska tekin olette Jumalan lapsia, hän on lähettänyt meidän kaikkien sydämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!" Sinä et siis enää ole orja vaan lapsi. Ja jos kerran olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta. (Gal 4:4-7)

Jumalan pelastussuunnitelman keskus, johon koko Vanha testamenttikin tähtäsi, oli Jumalan oman pojan tuleminen ihmiseksi ja kuoleminen ristillä meidän syntiemme tähden. Näin lain aika päättyi ja alaikäisistä

tuli aikuisia, tai orjista Isän lapsia ja perillisiä. Jeesuksen tähden meillä, jotka uskomme häneen, on nyt oikeus kutsua Jeesuksen Isää omaksi Isäksemme. Tästä Paavali puhuu myös Room. 8:ssa luvussa.

Silloin, kun ette vielä tunteneet Jumalaa, te palvelitte jumalina sellaisia, jotka eivät mitään jumalia ole. Mutta nyt te tunnette Jumalan, ja ennen kaikkea Jumala tuntee teidät. Kuinka te nyt jälleen turvaudutte noihin heikkoihin ja surkeisiin alkuvoimiin? Aiotteko jälleen alistua niiden orjiksi? Te pidätte tarkoin silmällä päiviä, kuukausia, juhla-aikoja ja määrävuosia. Pelkään pahoin, että olen tehnyt teidän takianne turhaa työtä. (Gal. 4:8-11)

Paavali viittaa galatalaisten elämään pakanuudessa. Silloin he palvelivat monia

eri epäjumalia, mutta nyt he ovat saaneet oppia tuntemaan ainoan oikean Jumalan.

Epäjumalat ja niiden palveleminen oli maailman alkeisvoimien orjuutta, ja nyt Jumala oli vapauttanut galatalaiset sellaisesta. Kristittyjen kääntyminen noudattamaan juutalaisia säännöksiä olisi

paluuta uudelleen alkeisvoimien orjuuteen. Vaikka Jumalan laki sinänsä on hyvä, olisi sen pitäminen pelastustienä verrattavissa pakanalliseen epäjumalanpalvelukseen.

Pyydän teitä, veljet: tulkaa sellaisiksi kuin minä olen, koska minäkin olen tullut samanlaiseksi kuin te. Ette te ole minua millään tavoin loukanneet. Tiedätte, että julistin teille ensimmäisen kerran evankeliumia sairastumiseni vuoksi. Vaikka ruumiillinen tilani pani teidät koetukselle, ette halveksineet ettekä inhonneet minua vaan otitte minut vastaan kuin Jumalan enkelin, kuin Kristuksen Jeesuksen. Missä teidän riemunne ja innostuksenne nyt on? Voin todistaa teistä, että olisitte silloin antaneet minulle vaikka silmät päästänne, jos se olisi ollut mahdollista. (Gal. 4:12-15)

Paavali asettaa itsensä esikuvaksi (vertaa Fil. 3:17). Esikuvallista hänessä on nimenomaan se, että hän ei elä luottaen Vanhan testamentin lakiin, vaikka onkin juutalainen, vaan hän elää Jumalan armon varassa. Paavali myös muistuttaa galatalaisia siitä,

millaisella innolla ja rakkaudella he olivat kerran ottaneet vastaan niin Paavalin kuin hänen julistamansa evankeliuminkin. Nyt heidän tulisi muistaa niitä aikoja ja palata ensi ajan rakkauteen (vertaa Ilm. 2:4-5).

Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne, kun sanon teille totuuden? Nuo toiset koettavat innokkaasti vaikuttaa teihin, mutta heidän intonsa ei ole oikeaa. He tahtovat erottaa teidät meistä, jotta te intoutuisitte kannattamaan heitä. Into on hyvä, jos asia on hyvä – näin aina eikä vain silloin kun minä olen luonanne. Rakkaat lapseni, teidän vuoksenne minun on jälleen kärsittävä synnytystuskia, kunnes Kristus saa muodon teissä. Kunpa voisin olla nyt luonanne ja löytää oikean äänensävyyn! En tiedä, mitä teille tekisin. (Gal. 4:16-20)

Totuus tekee usein kipeää, ja siksi totuuden puhujat eivät ole aina hyvässä maineessa. Paavali ei kuitenkaan suostu laskelmoimaan vaan pitää kiinni totuudesta, koska tietää vain sen vapauttavan ja pelastavan. Galatiaan tulleet valheapostolit yrittivät puheillaan mustamaalata Paavalia ja saada

galatalaiset luopumaan Paavalin julistamasta evankeliumista ja kääntämään selkänsä Paavalille. Tämä tuntui Paavalista varmasti erityisen kipeältä, koska galatalaiset olivat hänen omia hengellisiä lapsiaan, jotka hän oli kerran synnyttänyt evankeliumin sanalla.

Te, jotka tahdotte elää lain alaisuudessa, vastatkaa: ettekö kuule, mitä laki sanoo? Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, että Abrahamilla oli kaksi poikaa, joista toisen synnytti orjatar, toisen vapaa nainen. Orjattaren poika syntyi luonnonjärjestyksen mukaisesti, vapaan naisen poika sen sijaan lupauksen voimasta. Tämä on vertauskuva. Naisilla tarkoitetaan kahta liittoa. (Gal. 4:21-24)

Paavali perustelee kantaansa Vanhan testamentin teksteillä – siis sillä lailla, jota galatalaiset tahtovat noudattaa. Paavali tulkitsee nyt Vanhan testamentin kertomusta Abrahamin kahdesta pojasta vertauskuvallisesti. Orjatar Hagarista ja hänen poikansa Ismaelin syntymästä kerrotaan 1. Moos. 16:ssa, ja Saarasta ja Iisakin syntymästä 1. Moos. 21:ssä. Iisakin

syntymän Jumala oli kuitenkin luvannut Abrahamille jo kauan ennen kuin lupaus lopulta täyttyi (lue 1. Moos. 12:1-3; 13:14-17; 15:1-6; 17:15-17; 18:9-15). Paavali selittää Haagarin ja Ismaelin kuvaavan Vanhaa – siis lain nudattamiseen perustuvaa liittoa, ja Saara ja Iisak taas kuvaavat uutta liittoa, joka perustuu Jumalan lupauksiin ja niihin uskomiseen (lue Room. 4:13-25).

Toinen on Siinainvuoren liitto, joka synnyttää orjuuteen, ja se on Hagar. Hagar tarkoittaa Arabiassa olevaa Siinainvuorta, ja sitä vastaa nykyinen Jerusalem, joka lapsineen elää orjuudessa. Mutta taivaallinen Jerusalem on vapaa, ja se on meidän äitimme. Onhan kirjoitettu:

- Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnyttä! Riemuitse ja huuda, sinä joka et tunne synnytystuskia! Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies. (Gal. 4:24-27)

Lakiin perustuvaa liittoa kuvaa myös Siinain vuori, jossa laki annettiin Mooseksen kautta Israelin kansalle. Jersalemiä ei kuitenkaan ole rakennettu Siinain vuorelle vaan toisen, Siionin vuoren, ympärille. Siitä huolimatta lakiin

luottavat juutalaiset elävät Siinain, siis lain, orjuudessa. Kristittyjen ”vuori” taas on taivaallinen Siionin vuori, taivaallinen Jerusalem, joka on vapaa lain orjuudesta.

Veljet, te olette lupauksen lapsia, niin kuin Iisak oli. Niin kuin luonnonjärjestyksen mukaisesti syntynyt silloin vainosi Hengen vaikutuksesta syntynyttä, niin on laita nytkin. Mutta mitä pyhät kirjoitukset sanovatkaan? "Aja pois orjatar ja hänen poikansa, sillä orjattaren poika ei saa jakaa perintöä vapaan naisen pojan kanssa." Me emme siis, veljet, ole orjattaren vaan vapaan naisen lapsia. (Gal. 4:28-31)

Kristittyjen pelastus perustuu Jumalan lupauksiin, jotka ovat täytyneet Jeesuksessa ja jotka saadaan omistaa uskossa. Paavali joutui karvaasti kokemaan sen, että lain puolesta kiivailevat juutalaiset eivät voineet hyväksyä tällaista evankeliumia. Paavalin

ratkaisu ei ollut kompromissien teko vaan kiivas Jumalan armon korostaminen ja lakiin perustuvan pelastustien torjuminen. Orjatar ja hänen poikansa pitää ajaa pois – lain nudattamiseen perustuvaa vanhurskautta ei saa sekoittaa uskon vanhurskauteen.

Opetus: Ville Auvinen